

מצוקה קטן, ישנו סבר צמחייה מואוד לא שיגורתי עם סיכון לא רב מצטיא מעט מים בין הנקנים. זהו המיעין עין ארנון [5], נקודת מים טונה לכל הדעות, אולם במדבר זה אוצר שאין ערוך לו. כפי שIALIZEDים עיקובות מסביב מהווע עין ארנון מדור מים חשוב לבעל החיים וההמכחשת הוא בitem. מכאן, רק עוד כמה מאות מטרים עד לעין השיטה לשל תחילת המסלול [2], וממנו, עייפים (מעט) אך מרווחים (מואוד) נזירים במעליהם הדדר עד למגרש החנייה.

שי שוכחו במונטיאו ומסוגל להאריך את המסלול בקילומטר נוסף, וודאי לא יריצה להחמיר את אחד האתרים היותר מרשימים מפוארים במקצת רמו: הדיק הגדול של נחל ארדון. כדי להגיא אליו שפנות שמאלה במקומות ימינה בדרך העפר (פוגשים בה שב בסיום ייוזידה מוגעת חורוט). כעבור דקוטה אחורית של הליכה (לאחר 500 מ'), מורד העוזץ משמאלי מטורם עמוד אבן ענק, שעומד בניצוב לשכבות צבעוניות במצוק שבעצם הנחל, ומתרנש לא לגובה של יותר מ-10 מ', תחתה בת מיליוני שנים לכוון החוגיים את נוכחות הלבלה שלן.

אגמה לוחת

דרות דיקרים נמצאות בנחל ארדון ובמקומות נוספים במקטע מ-100 מ' מזרחית להתוֹת (נתך סלעים) חדרה בכוח אדייר אל תוך הסדקים סלע והתקשתה בתוכם לחומר מוצק, וכל זאת לפני יותר מ-100 אלף שנים. הדיקרים שחדרו ממעמק האדמה, הוציאים בدرרכם שכבות חרסית שבחן יש מינרלים ברכישים שונים, שייצרים צבעים שונים.ცבעם החשוך של הדיקרים הוא תוצר לוואי של החום העזום של המגמה. אשר התייכה את סלע אבן החול שמסביבה.

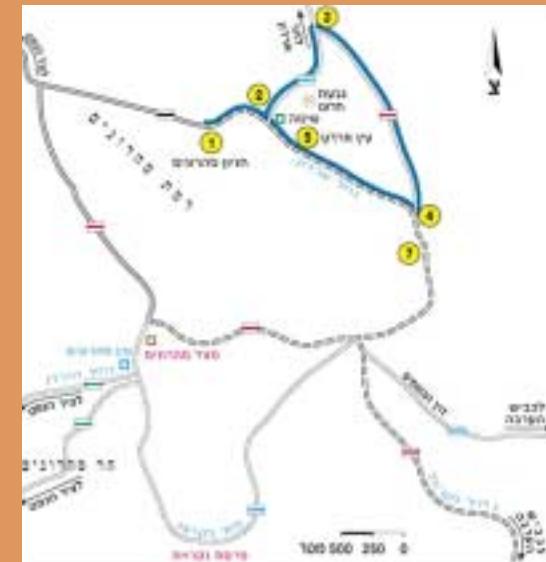
אסלול מס' 2: נחל עקרבים

**מבחן שתהכה בסוף המסלול:** בשירודים בכיתה הערבה לכיון  
וועו: מסלול רגלי. כרוך בהקפתן כל רכב. **מקום:** מעלה עקרבים. **נקודות**  
**וחוצא:** הצלבות השבילים אדום ושחור, כ- 3 ק"מ ממערב למצבת  
זיכרון בראש מעלה עקרבים, על כביש 227. **נקודות סיום:** חניון רכב  
על עין עקרבים, בקצת דרכ הערף המסומנת בשחורה עליה כתוב "עין  
יען" בחתית מעלה עקרבים. **אורך מסלול:** 7 ק"מ. **דרגות קושי:** קל-  
בינוני. מותאים לילדי מגיל שבע ומעלה. **זמן מסלול:** כ- 5 שעות.



כחש רמו

אסולול לנחל ארנון ולגבעת חרות



השබיל שבו יש לרזרת מן הגבעה (הטיפוס לגבעה אינו נחוץ בכך מהמשיך במסלול הטוילו).  
מי שבלל זאת בהר לטפס בשבייל המוביל לפסגה (הטיפוס או רד דקוט  
טספורות בלבד), יזכה לחוזות במוקני עינוי בונפה המדහים והיחודי של  
בקעת ארדון. ההר הגבוי הנראה מצפונו מזרחה הו הא הר ארדו, התוחם  
את המכתש. החולות האודומיים שמתוחת להר הם תחלמו של עמק  
אודום, שכשמו כן הוא, והחוותם הכהות, החותכות בין בקעות החול, הן  
ממעשה דייקם, מחרדים של מגמה להוותה, שחדירה בכוו אל תוך  
סטודקים במועבה האדרמה והותקשותה בתוכם (ראאה מסגרת). ממערב ניתן  
לראות את נחל ארדון ובופק את מכתש רומו, שארכו ממורב למזרחה  
הוא כ-40' מ'. מדרום וממערב מתנשאים מצוקים תלולים הסוגרים  
את המכתש.

לאחר שסמדרדים את הנשימה ושוופים את העיניים ב-360 מעלות של גוף בראשיתו ומרחיב (לא לשוכן להצטלם!), אפשר לרדת בחזרה מטה, אל השביל האדום. בשביל פונים ימינה ווירדים עוד כמה עשרות מטרדים עד שmagיעים שוב לרמה שטוחה, מתחת לחומות הדיקרים המרשימות. צבעם השחור של הדיקרים וכן הצבע השחור של הגבעה עצמה, הוא תוצר לוואי של החום העצום של המגמה, אשר באוטם מרים רוחקים התוך חלקית את סלע אבן החול שביבנו.

הגדול דיאקון

על הרמה, כ-200 מ' הלאה, מוביל השביל בסימון אדום ימינה, אל תוך נורווגי קטן, שבו יוודים דרך מסוימת מדרגות סלע עד שמגייםים שוב אל החל ארדון [4]. שם פוגשיםשוב בדרך העפר (דרך 4x4), עם סימון שחורה), שבה החל הטויל, מצד ימין אפשר לאות עתה את המזוק התוחם את הנחל, שכבות של סלעים בעשרות גוננים, כמו מרמלדה ננסנית... שינויים תכופים בתנאי הסביבה בתקופה בה נוצרו הסלעים הללו הם הסיבה לгиון המרשימים והנדיר הזה. כמו מאות מטרים לאחר יייחודה על הדרך מגייםים לעץ שיטה נסף, ובמים חמים בהחלט הולך לעצור בצלו למנוחה קלה. פסגת גבעת חרוט נמצאת עתה כר מעל ומתחזqa בהחלט דורש השתחה. צפונית לעץ, מתחת



# הַמִּלְמָדָבָר

הר ארדון

חום יולי אוגוסט כבר מאחרינו, עונת הגשימים עוד לפנינו ובתווך מזג אויר מקסימום. לפניכם שני מסלולים רגליים במדבר: אחד קל, השני פחות. אחד יעלה אתכם לעקרבים, השני יורד אתכם למכתשים. נعلي הליכה, מים, כובע ומצב רוח טוב - חובה בשניהם

כתבו אור ארנסט

משתי נקודות הצל היחידות במסלול, וזהי גם הנקודה שבה עוזבים את דרכן העפר ומתחילה לטפס מעלה בכיוון צפון. שביל בסימון כחול הועצה את העורzion החולי וועלה כשהוא תחום במצוק. בתום הטיפוס הקצר מגיעים לרמה מעלה הערווץ, והשביל מהפלל עלייה לאורך כ-200 מ', עד למרגלות גבעת חרוט, שם הוא פוגש בשביל בסימון אדום [3]. לעמוד מתחת גבעת חרוט לא יהיה ספק על שום מה היא מכונה כך.

בעוד השביל הכלול ממשיק שמאלה לכיוון הר ארדון, ממשיכים בשביל האדום המוביל ישר מעלה, עד לאוכף קטן. שם מגיע השביל לנקודה הנבואה ביתר שלו, שלאחריה ימשיך מטה מציגו השני של האוכף.

**מסלול מס' 1: נחל ארדון וגבעת חרוט**  
**סוג:** מסלול רגלי. **מקום:** מכתש רמוון. נקודת מוצא: חניון יום "רמת סהרוןים". **נקודת סיום:** בנקודת המוצא. **אורך מסלול:** 2.5 ק"מ. **דרגת קושי:** קל, מתחאים לכל המשפחה. **זמן מסלול:** כשמתיים.

מצפה רמון ונטעים בככיש מס' 40 אל תחתית מכתש רמוון, עד לשולט הכוונה לחניון "רמת סהרוןים" ולהניון "ארות". פניה שמאליה משם ונסעה של 7 ק"מ יוביilo לרמת סהרוןים. יש להנות את הרכבת בחנייה [1] ולהמשיך ברגל בירידה אל נחל ארדון, בסימון שבילים שחור. בתחילת הירידה ניתן להבחין בגבעת חרוט, אליה מגיעים בהמשך הטויל. בנקודתה בה פוגשת הדרכן נמצאת עץ שיטה גודל [2]. זהוי אחת

גבעת חרות



## מסלול למעלה עקרבים



בין מתלולי סחף וגבועות קרטון בהירות, כבר ניתן לראות בעורוץ הנחל כמה עצי שיטה ועץ שיזף. לאחר כקילומטר נפגש השביל עם דרך עפר רתבה [7], החוצה את אפיק הנחל, פניה ימינה מוביליה במעלה העורץ. לאחר כ-200 מ' נפרדים ממנה ומשיכים לשדר דרומה, על פני שטח משורי. לאחר כקילומטר נוסף, ליד חבית מתקת מסומנת, פונים שמאליה אל עורzion קטן [8] – יובל של נחל צין. עוד כ-500 מ' במורדות העורוץ הזה, וכבר וואים את קירתו של נחל צין הרחב, אליו מתנקה הנחל. אחרי גגוני החום והצחוב, החולות והסלעים, ננסים לתהפלגות שבילים [9]. כאן יש לפנות שמאליה על הסימן הירוק כדי להגיע לעין צין [10], ועדי הדקל שבמוקום מזמין לסעודה סיום.

חוורים אל השביל המסומן בשחור. מכאן ממשיכים לדרום מערב, באפיקו החולי של נחל צין, ולאחר כ-300 מ' של הליכה בסבך עצי אשל וקנה יוצאים אל שטח פתוח. על הגבעה שמלול ניתן לזהות את השביל הרחב העולה אל רחבת החניה [11].



## טיול ברשות: אל גבעת חרות ונחל ארדון

טיול אל ליבו של מכתש רמון. ביקור במרכז המבקרים, ממש נמייך אל גבעת חרות הנמצאת בצדיו המזרחי של המכתש. נרד אל נחל ארדון ונעצור ליד הדידיים המרהיבים בדפנות הנחל.

עם צאת הכוכבים נתחיל את הסיור הקסום בעבדת, עיר נבטית עתיקה, לאור עשויות, שם נverbו בין חומות, מגדלים, כנסיות וות.

**תאריך:** יום ו' 8.10.2004. **לפרטים:** 1800-54666.

**לטילילים העצמאים:**אנא, שמו על ניקיון, סעו בדרכים המאושרות בלבד, לכט' שבילים המסומנים, אל תפריעו למנוחת חיוט הבר. לינה והבurtת אש רק במקומות מותרים על פי שילוט. גן לאומי עבדת, לפרטם: 08-6586391.



המפות והמסלולים באדיות מפה, הוצאה לאור,  
www.mapa.co.il



גבעת חרות

אילת, מעט לפני עין החבה, מפנה שלט כתום וברור ימינה, לכיוון עין צין. פונים בכביש 227 ונוסעים בו כ-16 ק'ם. מגיעים לחצטלבות שבאפיק נחל צין וממשיכים ישר. מollow וואים כבר את מעלה עקרבים המפותל. לאחר כקילומטר וחצי נוספים מוביליה פניה ימינה בדרך עפר ברורה מוזרה, לעין צין (יש שילוט בdroor). בקצה הדרך זו, לאחר 2 ק'ם, יש משטח חנייה, שם משאים רכב אחד.

**המכונית שתikhich אתכם לתחילת המסלול:** עדין בכביש 227, הכביש צר ומטפתל בעיקולים חזים. אחרי שניים-שלושה עיקולים כדאי לעזרה ברוחבת הצפה הצפה על מעלה עקרבים פניה ימינה שמןול, על מעלה צפיר ומצד צפיר. תקופה ארוכה הייתה זה הדרך היחידה לאילת, ואם חושבים על האוטובוסים שנסעו כאן פעם אפשר להבini שנסעה לאילת הייתה מבעוד מבעוד מפרק של ממש... ממש... ממש 3 ק'ם.

מזרחה לבביש מתפצלת דרך עפר מסומנת אדומה. בהתפצלות, כדי להקל על המטיילים, יש עמוד שילוט המפנה מזרחה למצעה המכתח ולנחל עקרבים. נסועים על הדרך זו כקילומטר עד לשולט נסוף, המורה ימינה – אל מצעה המכתח וחל עקרבים.כאן נקודת ההתחלה.

**בוגל:** מנקודת ההתחלה [1], לאחר כרבע שעה של הליכה בדרך עפר מסומנת באדום, מגיעים למצעה אל המכתח [2], ממנו ניתן לראות את כל המכתח הקטן, מראה יפה ומרוייה. חווים שוב לנקודת ההתחלה והולכים בשביל המסומן בשחור. סימנו ברור ואין חשש לטעות בניווט. מכאן ממשיכים כ-300 מ' במורוד ערוץ נחל עקרבים, ואז עולים אליו דרומה מעל מצוק המערבי של הנחל, על מנת לעקור מפל גבואה מأد [3]. לאחר כקילומטר ובפניה עם השביל מזרחה יורדים תחילה לאורך שפת מצוק יפה ובמורדה של שלוחה תלולה מעט, בחזרה לאפיק נחל עקרבים.

### בין נקיי סלעים

את נחל עקרבים פוגשים בראשו של מפל גבואה נסוף בנהל [4], שבראשו חוצה השביל השחור את האפיק על גדרתו השמאלית. ממש ממשיכים עם השביל כ-200 מ' על הגדרה השמאלית, וירדים אל תוך הקטע היפה ביותר שבנחל: ניקק סלעים צר ותולל [5] ובו מדרגות, מפל, מכתשות עגולות ופותת ומפלות סלעים צירorias, המוטלות בקרענויות הנកיק. כאן, בשני מקומות סמוכים זה לזה, יש צורך להיעזר במדרגות ברזל, שקובעו בסלע לנוחות המתליילים. בעת הירידה נזירים במדרגות הללו, בנקודות קריטיות יידרשו המבוגרים להושיט יד לתמייכה. זהו החלק החוויתי והמרגש בטילו. אחרי המפלים ומעקב הגבים, מדרגים בין בולדרים גודלים (אין לסתות מהסימון). השביל מוביל אל שער סלעים יפה [6] מתחתי לknion, אל חלקו התחתון של נחל עקרבים, העובר כבר בתהום גבעת קרטון של בקעת צין. זה הזמן להפסקת קפה או אפילו לארוחה. הקטע הקשה ייחסית כבר מאוחר, וזה הזמן להביט בצויקי סלעים שמסביב ובצלעות המכתח משמאלי (מזרחה). מרתק להבחן ברכבי הగוונים של הסלעים ורכסי הרים. באפיק הנחל אפשר לראות סחף ואפילו גזע עץ שיטה, שנעקר בודאי בשיטפון. אחרי שער הסלעים, במורוד ערוץ של נחל עקרבים התחתון,